ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 548/86 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 27ης Φεβρουαρίου 1986

σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής των εξισωτικών ποσών «προσχώρησης»

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

την πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 467/86 του Συμβουλίου της 25ης Φεβρουαρίου 1986 περί καθορισμού των γενικών κανόνων του καθεστώτος των εξισωτικών ποσών προσχώρησης στον τομέα των σιτηρών [1], και ιδίως το άρθρο 8, και τις αντίστοιχες διατάξεις των άλλων κανονισμών που καθορίζουν του γενικούς κανόνες σχετικά με το καθεστώς των εξισωτικών ποσών προσχώρησης που εφαρμόζονται στα γεωργικά προϊόντα,

Εκτιμώντας:

ότι τα εξισωτικά ποσά προσχώρησης εισπράττονται κατά την εισαγωγή και χορηγούνται κατά την εξαγωγή· ότι για να εναρμονιστούν οι διαδικασίες που πρόκειται να εφαρμοστούν αποδεικνύεται χρήσιμο ότι πρέπει να συμφωνούν, στο μέτρο του δυνατού, με τις ισχύουσες τελωνειακές διαδικασίες· ότι, προς το σκοπό αυτό, πρέπει να ληφθούν υπόψη ιδίως οι διατάξεις των ακόλουθων κανονισμών:

— κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 754/76 του Συμβουλίου της 25ης Μαρτίου 1976 περί του δασμολογικού καθεστώτος που εφαρμόζεται στα επανεισαγόμενα στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας εμπορεύματα [2],

— κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2102/77 του Συμβουλίου της 20ής Σεπτεμβρίου 1977 περί εισαγωγής ενός κοινοτικού εντύπου για τη δήλωση εξαγωγής [3],

— κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 223/77 της Επιτροπής της 22ας Δεκεμβρίου 1976 περί των διατάξεων εφαρμογής, ως και των μέτρων απλούστευσης του καθεστώτος της κοινοτικής διαμετακομίσεως [4], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1209/85 [5],

— κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 409/86 της Επιτροπής της 20ής Φεβρουαρίου 1986 σχετικά με τις μεθόδους συνεργασίας 20ής σε διοικητικό επίπεδο, οι οποίες προορίζονται για να εξασφαλίσουν, κατά τη μεταβατική περίοδο, την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων κατά τις συναλλαγές μεταξύ της Κοινότητας στη σύνθεσή της της 31ης Δεκεμβρίου 1985 εφενός, και της Ισπανίας και της Πορτογαλίας αφετέρου, καθώς κατά τις συναλλαγές μεταξύ των δύο αυτών νέων κρατών μελών [6]·

ότι φαίνεται αναγκαίο να μη πληρώνεται το εξισωτικό ποσό προσχώρησης παρά μόνο όταν προσκομίζεται η απόδειξη ότι τα προϊόντα είχαν διατεθεί στην κατανάλωση στο κράτος μέλος προορισμού· ότι, για το σκοπό αυτό, είναι σκόπιμο να εφαρμοσθούν οι διατάξεις του άρθρου 20 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2730/79 της Επιτροπής της 29ης Νοεμβρίου 1979 περί κοινών λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος των επιστροφών κατά την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα [7], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 568/85 [8]· ότι στην περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1677/85 του Συμβουλίου της 11ης Ιουνίου 1985 περί των εξισωτικών ποσών στο γεωργικό τομέα [9], εφαρμόζονται επίσης οι διατάξεις του άρθρου 15 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3154/85 της Επιτροπής [10] για να προσκομισθεί αυτή η απόδειξη·

ότι, προκειμένου να διευκολυνθούν οι εξαγωγείς στη χρηματοδότηση των εξαγωγών τους, πρέπει να επιτραπεί στα κράτη μέλη να τους προκαταβάλλουν, μετά την περάτωση των τελωνειακών διατυπώσεων εξαγωγής, το σύνολο ή μέρος του εξισωτικού ποσού προσχώρησης, με την επιφύλαξη της συστάσεως εγγύησης με την οποία εξασφαλίζεται η απόδοση της προκαταβολής αυτής στην περίπτωση κατά την οποία αποδεικνύεται, μεταγενέστερα, ότι το εξισωτικό ποσό προσχώρησης δεν έπρεπε να πληρωθεί·

ότι το διορθωτικό ποσό που προβλέπεται στο άρθρο 152 της πράξης προσχώρησης για τον τομέα των οπωροκηπευτικών, καθώς και το ρυθμιστικό ποσό που προβλέπεται στο άρθρο 123 για τον τομέα του οίνου εφαρμόζονται αμφότερα με ορισμένους όρους· ότι είναι επιθυμητό, επί του παρόντος, να μην υπαχθούν τα ποσά αυτά στις λεπτομέρειες που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη όλων των ενδιαφερομένων επιτροπών διαχείρισης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Ο παρών κανονισμός θεσπίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των εξισωτικών ποσών που καλούνται στο εξής εξισωτικά ποσά προσχώρησης, και που αναφέρονται στα άρθρα 72 και 240 της πράξης προσχώρησης.

2. Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού εφαρμόζονται επίσης για τα εξισωτικά ποσά που αναφέρονται στα άρθρα 118 και 304 της πράξης προσχώρησης.

---

(1) ΕΕ αριθ. L 53 της 1. 3. 1986.
(2) ΕΕ αριθ. L 89 της 2. 4. 1976, σ. 1.
(3) ΕΕ αριθ. L 246 της 27. 9. 1977, σ. 1.
(4) ΕΕ αριθ. L 38 της 9. 2. 1977, σ. 20.
(5) ΕΕ αριθ. L 124 της 9. 5. 1985, σ. 19.
(6) ΕΕ αριθ. L 46 της 25. 2. 1986, σ. 5.
(7) ΕΕ αριθ. L 317 της 12. 2. 1979, σ. 1.
(8) ΕΕ αριθ. L 65 της 6. 3. 1985, σ. 5.
(9) ΕΕ αριθ. L 164 της 24. 6. 1985, σ. 6.
(10) ΕΕ αριθ. L 310 της 21. 11. 1985, σ. 9.

3. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού νοούνται ως:

α) «προϊόντα»: τα γεωργικά προϊόντα που υπάγονται σε κοινή οργάνωση αγοράς·

β) «δήλωση εξαγωγής»:

— είτε η δήλωση εξαγωγής που αναφέρεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2102/77,

— είτε, με την επιφύλαξη των τελωνειακών διατάξεων, κάθε άλλη ρητή δήλωση του κράτους μέλους, που πρέπει να υποβληθεί στο τελωνείο κατά τη στιγμή της διεξαγωγής των τελωνειακών διατυπώσεων όσον αφορά την εξαγωγή, με σκοπό την επιβολή τω εξισωτικών ποσών προσχώρησης.

Άρθρο 2

1. Για τις εισαγωγές στην Ισπανία ή στην Πορτογαλία προϊόντων που δεν ανταποκρίνονται στους όρους του άρθρου 9 παράγραφος 2 της συνθήκης, η ποσότητα, η φύση και τα χαρακτηριστικά αυτών των προϊόντων, που είναι απαραίτητα για τον υπολογισμό των εξισωτικών ποσών προσχώρησης, καθορίζονται σύμφωνα με τις εφαρμοστέες διατάξεις επί των δασμών εισαγωγής κατά τις συναλλαγές με τρίτες χώρες.

2. Για τις εξαγωγές της Ισπανίας ή της Πορτογαλίας προς τις τρίτες χώρες, η ποσότητα, η φύση και τα χαρακτηριστικά των προϊόντων που είναι απαραίτητα για τον υπολογισμό των εξισωτικών ποσών προσχώρησης, καθορίζονται σύμφωνα με τις εφαρμοστέες διατάξεις επί των επιστροφών κατά την εξαγωγή.

Άρθρο 3

Οι διατάξεις που ισχύουν στα πλαίσια της τελωνειακής νομοθεσίας που διέπει τις συναλλαγές με τις τρίτες χώρες εφαρμόζονται για τα εξισωτικά ποσά προσχώρησης που εισπράττονται κατά τις ενδοκοινοτικές συναλλαγές.

Άρθρο 4

Οι διατάξεις των άρθρων 5 έως 9 εφαρμόζονται για τη χορήγηση εξισωτικών ποσών προσχώρησης κατά τις ενδοκοινοτικές συναλλαγές.

Άρθρο 5

1. Εκτός εάν έχει προκαθοριστεί, το εξισωτικό ποσό προσχώρησης που χορηγείται είναι εκείνο που ισχύει την ημερομηνία κατά την οποία η τελωνειακή υπηρεσία δέχεται τη δήλωση εξαγωγής με την οποία ο εξαγωγέας εκδηλώνει την πρόθεσή του να εξαγάγει τα εν λόγω προϊόντα τυγχάνοντας του πλεονεκτήματος που προκύπτει από τη χορήγηση του εξισωτικού ποσού προσχώρησης.

Η ημερομηνία αυτή είναι επίσης καθοριστική για τον προσδιορισμό της ποσότητας, της φύσεως και των χαρακτηριστικών του εξαγόμενου προϊόντος.

2. Από τη στιγμή κατά την οποία η δήλωση εξαγωγής έχει γίνει δεκτή, τα προϊόντα τίθενται υπό τελωνειακό έλεγχο, μέχρις ότου διατεθούν στην κατανάλωση.

3. Δεν χορηγείται εξισωτικό ποσό προσχώρησης εφόσον η ποιότητα των προϊόντων δεν είναι υγιεινή, ανόθευτη, σύμφωνη με τα συναλλακτικά ήθη και εάν αυτά τα προϊόντα προορίζονται για την ανθρώπινη διατροφή, εφόσον η χρησιμοποίησή τους γι' αυτό το σκοπό αποκλείεται ή περιορίζεται σημαντικά λόγω των χαρακτηριστικών τους ή της κατάστασής τους.

Άρθρο 6

Η δήλωση εξαγωγής η οποία χρησιμοποιείται για τη συμπλήρωση των τελωνειακών διατυπώσεων εξαγωγής των προϊόντων, για τα οποία έχει ζητηθεί η χορήγηση εξισωτικών ποσών προσχώρησης, πρέπει να περιλαμβάνει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για τον υπολογισμό του εξισωτικού ποσού προσχώρησης, και ιδίως:

α) την αντίστοιχη κλάση ή διάκριση του κοινού δασμολογίου·

β) την περιγραφή των προϊόντων, σύμφωνα με την ονοματολογία η οποία χρησιμοποιείται για τα εξισωτικά ποσά προσχώρησης·

γ) το καθαρό βάρος των προϊόντων, ή, κατά περίπτωση, την ποσότητα εκφρασμένη στη μονάδα μέτρησης η οποία πρέπει να ληφθεί υπόψη για τον υπολογισμό του εξισωτικού ποσού προσχώρησης για κάθε κλάση ή διάκριση του κοινού δασμολογίου·

δ) τη σύνθεση των εν λόγω προϊόντων, κατά το μέτρο που αυτό είναι απαραίτητο για τον υπολογισμό του εξισωτικού ποσού προσχώρησης.

Άρθρο 7

1. Το εξισωτικό ποσό προσχώρησης που χορηγείται πληρώνεται μόνο μετά από προσκόμιση της δηλώσεως εξαγωγής που αναγράφει τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 6 και την ημερομηνία κατά την οποία η δήλωση έγινε δεκτή από την τελωνειακή υπηρεσία.

Εάν δεν μπορεί να προσκομισθεί η δήλωση εξαγωγής, οι αρμόδιες αρχές μπορούν κατ' εξαίρεση να δεχθούν φωτοαντίγραφο ή αντίγραφο επικυρωμένο σύμφωνα με τη δήλωση εξαγωγής που εκδόθηκε σύμφωνα με τις εθνικές διατάξεις.

2. Επιπλέον, η πληρωμή του εξισωτικού ποσού προσχώρησης εξαρτάται, επιπλέον του εγγράφου που αναφέρεται στην παράγραφο 1, από την προσκόμιση:

α) της αποδείξεως ότι τα προϊόντα διατέθηκαν στην κατανάλωση σ' ένα κράτος μέλος για το οποίο εφαρμόζεται το εξισωτικό ποσό προσχώρησης· η απόδειξη αυτή προσκομίζεται:

— σύμφωνα με τις διάτάξεις του άρθρου 20 παράγραφος 3 στοιχεία α) ή γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2730/79 τηρουμένων των αναλογιών,

— σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1677/85, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3154/85·

και

β) με το αντίγραφο ή το φωτοαντίγραφο του εγγράφου μεταφοράς.

3. Όταν υπάρχουν σοβαρές αμφιβολίες όσον αφορά τον πραγματικό προορισμό του προϊόντος, οι αρμόδιες υπηρεσίες των κρατών μελών μπορούν να απαιτήσουν συμπληρωματικούς τρόπους αποδείξεως, ώστε να αποδεικνύεται στις αρμόδιες αρχές ότι το προϊόν πράγματι τέθηκε στην αγορά του κράτους μέλους για το οποίο εφαρμόζεται το εξισωτικό ποσό προσχώρησης.

4. Η απόδειξη που αναφέρεται στην παράγραφο 2 στοιχείο α) απαιτείται μόνο στις περιπτώσεις κατά τις οποίες τα προϊόντα χάθηκαν οριστικά για λόγους ανωτέρας βίας αφού εγκατέλειψαν το κράτος μέλος εξαγωγής.

Άρθρο 8

1. Μετά από αίτηση του εξαγωγέα, τα κράτη μέλη προκαταβάλλουν το σύνολο ή μέρος του εξισωτικού ποσού προσχώρησης, αμέσως μετά την περάτωση των τελωνειακών διατυπώσεων εξαγωγής και με τον όρο ότι εξασφαλίζεται, με τη σύσταση εγγυήσεως, η πληρωμή του ποσού προκαταβολής αυτής αυξημένου κατά 15 %. Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίσουν τους όρους με τους οποίους είναι δυνατό να ζητηθεί η προκαταβολή μέρους του εξισωτικού ποσού προσχώρησης.

Το ποσό της προκαταβολής υπολογίζεται λαμβάνοντας υπόψη το ποσοστό του εξισωτικού ποσού προσχώρησης που εφαρμόζεται για τον προορισμό που έχει δηλωθεί και διορθώνεται, κατά περίπτωση, με τα νομισματικά εξισωτικά ποσά, και τα άλλα ποσά που προβλέπονται από την κοινοτική νομοθεσία.

2. Όταν το ποσό που έχει προκαταβληθεί είναι μεγαλύτερο από το ποσό που πράγματι πληρώθηκε για την εν λόγω εξαγωγή, ο εξαγωγέας πληρώνει τη διαφορά μεταξύ των δύο αυτών των ποσών, αυξημένη κατά 15 % της διαφοράς αυτής.

Ωστόσο, όταν λόγω περίπτωσης ανωτέρας βίας:

— οι αποδείξεις που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό για να τύχει του εξισωτικού ποσού προσχώρησης δεν μπορούν να προσκομισθούν

ή

— το προϊόν φθάνει σ' ένα προορισμό άλλο από εκείνο για τον οποίο υπολογίσθηκε η προκαταβολή,

δεν καταλογίζεται το 15 % της αυξήσεως.

Η εγγύηση αποδεσμεύεται κατ' αναλογία του ποσού του εξισωτικού ποσού προσχώρησης για το οποίο προσκομίσθηκαν οι αποδείξεις που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό.

3. Αν το ποσό που πρέπει να πληρωθεί από τον εξαγωγέα δεν έχει πληρωθεί παρά την υποβολή σχετικής αίτησης, παρακρατείται για το ποσό αυτό η εγγύηση που έχει συσταθεί.

Άρθρο 9

1. Η χορήγηση των εξισωτικών ποσών προσχώρησης πραγματοποιείται μόνο μετά από γραπτή αίτηση του ενδιαφερομένου, και εκ μέρους του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου έγινε αποδεκτή η δήλωση εξαγωγής. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν γι' αυτό το σκοπό ειδικό έντυπο.

2. Πλην περιπτώσεως ανωτέρας βίας, δεν γίνεται δεκτός κανένας φάκελος καταβολής, εάν τα απαιτούμενα έγγραφα δεν έχουν υποβληθεί σε προθεσμία 12 μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία έγινε αποδεικτή από τις τελωνειακές υπηρεσίες η δήλωση εξαγωγής που αναφέρεται στο άρθρο 5.

3. Οι αρμόδιες υπηρεσίες ενός κράτους μέλους μπορούν να ζητήσουν τη μετάφραση σε μία από τις επίσημες γλώσσες αυτού του κράτους μέλους στη γλώσσα όλων των εγγράφων, τα οποία ευρίσκονται μέσα στο φάκελο καταβολής των εξισωτικών ποσών προσχώρησης.

Άρθρο 10

Εφόσον τα προϊόντα επανεισάγονται στο κράτος μέλος εξαγωγής, αφού είχαν εξαχθεί προς ένα άλλο κράτος μέλος, οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 754/76 εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, στο κράτος μέλος επανεισαγωγής στα προϊόντα που πληρούν τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού.

Άρθρο 11

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Μαρτίου 1986.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 27 Φεβρουαρίου 1986.

Για την Επιτροπή

Frans ANDRIESSEN

Αντιπρόεδρος